

ای وحید فرید نامه ۵ محرم ۱۳۲۹ رسید ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی



از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۷۳۱

هو الله

ای وحید فرید نامه ۵ محرم ۱۳۲۹ رسید هرچند چند روز پیش نامه مفصلی بشما مرقوم گردیده که هنوز مسوده مانده و بر کاغذ مخصوص نقل نگردیده بود که این نامه رسید مع ذلک با عدم آتی فرصت جواب مختصر مرقوم میگردد تا بدانکه که محبت بچه درجه است اما از اختصار جواب معذور دارید جواب سؤال اول بعد الأعظم میفرماید این بیان مشروط بثبوت بر میثاق و امثال امر بود بعد از مخالفت البتّه سقوط است چنانکه در الواح تصریح میفرمایند و جمیع ناقضین حتی نفس مرکز نقض نیز معترف باین نص قاطع هستند که بصراحت جمال مبارک میفرمایند که میرزا محمد علی اگر آتی از ظلّ امر منحرف شود معدوم صرف بوده و خواهد بود چه انحرافی اعظم از نقض میثاق است چه انحرافی اعظم از مخالفت امر است چه انحرافی اعظم از تکفیر مرکز میثاقست چه انحرافی اعظم از تألیف رسائل شبهات و نشر در آفاق بر ضدّ مرکز عهد است چه انحرافی اعظم از افترا بر عبدالبهاست چه انحرافی اعظم از فساد در دین الله است چه انحرافی اعظم از اتفاق با اعدای عبدالبهاست چه انحرافی اعظم از تقدیم لوائح بر ضدّ او پیادشاه ظالم سلطان مخلوع عثمانیاست و قس علی ذلک این انحراف نیست بلکه بجمیع قوی مخالفت و بغضا و عداوت به عبدالبهاء مظلوم آفاقتست دیگر بعد الأعظم چه حکمی دارد و اغصان محصور در اشخاص نه تسلسل دارد هر یک ثابت مقبول و هر یک متزلزل ساقط چنانکه در الواح و زیر منصوص است و اما کلمه اصطفتی در قرآن البتّه قرائت فرموده‌اید که میفرماید ثمّ اورثنا الكتاب الذین اصطفتینا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات یعنی نفوسی که اصطفا شده‌اند بر سه قسم اند از جمله یک قسم ظالم لنفسه است و همچنین بعد الأعظم را ملاحظه فرما که میفرماید و ما بعد الحقّ الا الضلال المبین

اما حقوق بعد از وضع مصارف سنه کامله آنچه زیاده باقی بماند حقوق بر آن تعلق یابد و لکن نقود و مالی که ممرّ معاش باشد و یکدفعه حقوق آن داده شده و یا ملکی که حقوق آن داده شده اگر ربع آن کفایت مصارف کند و بس دیگر حقوق بر آن تعلق نگیرد



ORIGINAL

و اما در آیه فرقان فی یوم کان مقدارہ خمسين الف سنہ مقصد آنست که امور عظیمہ و وقایع کلّیہ و حوادث بی نہایہ کہ ظہور و اجرائش منوط بمدتّ خمسين الف سنہ است در آن یوم واحد مجری گردد اینست کہ در مقام دیگر در لمح بصر میفرماید و مقصود از این آیه یوم ظہور جمال ابہی است کہ بمقدار خمسين الف سنہ است نہ خمسين الف سنہ چنانکہ گفته میشود یک ساعت فراق مقدار ہزار سال است

و اما آیه مبارکہ من یدعی امرأ قبل اتمام الف سنہ بیان مقدار نیست الف سنہ است یعنی ہزار سال معروف مشہور کہ در عرف علمای ریاضی مسلم و مقرر و نزد ناس محقق و مصطلح است و اندازات بہ طآء ہنوز اتمام نگردیدہ و همچنین بشارات نبوت اول دانیال حسابش از بدایت بعثت حضرت رسول است کہ تقریباً بحساب ہجرت ہزار و دوست و ہشتاد میشود و نبوت ثانی بحساب سنہ ہجریست یعنی از بدایت ہجرت پس ہزار و سیصد و سی و پنج ہنوز نیامدہ است

و اما در مکاشفات یوحنا مقصد از وحش کہ عدد اسمش ششصد و شصت و شش است مقصود از عدد تاریخ سنہ است زیرا آن وحش کہ پادشاہ امویست در سنہ ششصد و شصت و شش میلادی ظہور یافت و این خبر راجع بارض مقدّس بود

و اما شعر سید حسین اخلاقی عدد یا علی محمد است و سنہ ظہور را تصریح نمودہ کہ بعد الرّاء و غین است در خصوص ختان و حجاب سؤال نمودہ بودید حال وقت جواب نہ تصرف در حقوق جزئی و کلی جائز ولی بہ اذن و اجازہ مرجع امر

و اما حضور بعثتہ مقدّسہ مشروط باذنست و اما مسئلہ بیارک سریر الطّاء سنین لک ان شاء اللہ و اراد و لا تقل لشیء انّی فاعل ذلک غداً الا ان یشاء اللہ و علیک البہاء الأبی ع ع